

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.532 van 20 maart 1997
in de zaak A. 73.518/VII-15.273.**

In zake : Marcel MOEREMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. VAN DE VELDE,
kantoor houdende te BRAKEL,
Wielendaalstraat 17

tegen :

de gemeente SCHAARBEEK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOURTEMBOURG,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 24.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel MOEREMANS op 11 maart 1997 ingediend heeft om bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit dd. 10 december 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schaarbeek waarbij de milieu-vergunning betreffende het uitbaten van een dierenhandel gelegen te Schaarbeek, Rogierstraat 209-211 ingetrokken wordt";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 maart 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
N. VAN DE VELDE, die verschijnt voor de verzoekende
partij, van Advocaat L. HOSTE die, loco Advocaat
J. BOURTEMBOURG verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij
volgende exceptie opwerpt :

"Artikel 62 van de Ordonnantie van de Raad van het
Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 30 juli 1992
voorziet in een beroepsprocedure tegen de beslissing
van het College van Burgemeester en Schepenen, tot
intrekking van de milieuvergunning. Dit beroep wordt,
op grond van de artikelen 38 tot 44 van deze Ordon-
nantie, ingesteld bij het Milieucollege van het
Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Artikel 2 van de
bestreden beslissing vermeldt dit beroep en de
voorwaarden voor het indienen ervan.

Een beroep kan enkel bij Uw Raad worden ingediend,
nadat alle voorafgaande verhaalmiddelen zijn uitgeput

... Derhalve roept de tegenpartij exceptie van on-
ontvankelijkheid 'omisso medio' in";

2.1. Overwegende dat één der middelen van het
verzoekschrift de schending van de bestuurstaalwetgeving
opwerpt en het gebeurlijk ernstig bevinden van dat
middel ertoe zou nopen het bestreden besluit in de
huidige stand van het geding als nietig te beschouwen;
dat het bijgevolg nodig is eerst de ernst van dat middel
te onderzoeken;

2.2. Overwegende dat het middel in kwestie als volgt is geformuleerd :

"Overwegende dat verzoeker gedomicilieerd is in het Nederlandse taalgebied.

Overwegende dat art. 19 van de Wet van 18 juli 1966 de plaatselijke dienst (i.c. het college van burgemeester en schepenen) verplicht in zijn betrekkingen met particulieren de door deze laatste gebruikte taal te gebruiken, i.c. het Nederlands.

Dat verzoeker echter alleen kennis gekregen heeft van een Franstalig besluit.

Dat de Wet op het gebruik der talen in bestuurszaken geschonden werd";

Overwegende dat de verwerende partij repliceert :

"Verzoeker heeft steeds het Frans gebruikt in zijn betrekkingen met het gemeentebestuur, op één uitzondering na. Zijn twee laatste brieven van 23 april 1996 en 25 november 1996 waren opgesteld in het Frans en hij heeft op geen enkel ogenblik de wens geuit dat de Nederlandse taal zou worden gebruikt in zijn betrekkingen met de tegenpartij. Overeenkomstig de taalwetgeving, heeft de tegenpartij de taal gebruikt die door verzoeker werd gebruikt";

2.3. Overwegende dat het middel niet ernstig is om volgende redenen.

Artikel 19 van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt :

"Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Er wordt echter aan een privaat bedrijf, dat in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied gevestigd is, in de taal van die gemeente geantwoord".

Artikel 20, § 1, van dezelfde wetten luidt als volgt :

"De plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, stellen de akten die de particulieren betreffen alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, die aan de particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende".

Het standpunt van de verwerende partij dat de verzoekende partij steeds de Franse taal heeft gebruikt in haar betrekkingen met de verwerende partij, vindt op het eerste gezicht steun in het administratief dossier van de zaak.

De verzoekende partij voert niet aan op enig moment de wens te hebben uitgedrukt dat haar contacten met de verwerende partij voortaan in het Nederlands zouden gebeuren.

Zij wijst alleen op het feit gedomicilieerd te zijn in het Nederlandse taalgebied.

Indien zij zich aldus wil beroepen op artikel 19, tweede lid, van voormelde taalwetten, lijkt dit tevergeefs te zijn, nu wel haar persoonlijk domicilie, doch niet haar bedrijf, in dat taalgebied is gevestigd.

De bestreden beslissing lijkt bijgevolg geen schending in te houden van artikel 19, doch integendeel conform artikel 20, § 1, van de gecoördineerde taalwetten in de Franse taal te zijn gesteld.

3. Overwegende dat dus de hoger onder punt 1 weergegeven exceptie dient te worden onderzocht;

Overwegende dat die exceptie gegrond voorkomt; dat de erin vervatte argumentatie immers correct lijkt te zijn; dat de vordering bijgevolg onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig maart 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. -R. BRACKE.